

PARAŠAT HA-ŠAVUA

בראשית

Berešit

Berešit 1,1 – 6,8

B"H

Rišon/Kohen 1,1-2,3 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 1)

Berešit bara Elohim et hašamajim ve'et ha'arec.

1 U početku stvori B-g nebo i zemlju. 2 Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i duh B-žji lebdio je nad vodama. 3 I reče B-g: »Neka bude svjetlost!« I bi svjetlost. 4 I vidje B-g da je svjetlost dobra; i rastavi B-g svjetlost od tame. 5 Svjetlost prozva B-g dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro - jedan dan. 6 I reče B-g: »Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!« I bi tako. 7 B-g načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. 8 A svod prozva B-g nebo. Tako bude večer, pa jutro - dan drugi. 9 I reče B-g: »Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!« I bi tako. 10 Kopno prozva B-g zemlja, a skupljene vode mora. I vidje B-g da je dobro. 11 I reče B-g: »Neka prokljija zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme.« I bi tako. 12 I nikne iz zemlje zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje B-g da je dobro. 13 Tako bude večer, pa jutro - dan treći. 14 I reče B-g: »Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima i godinama, 15 i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljuju zemlju!« I bi tako. 16 I načini B-g dva velika svjetlila - veće da vlada danom, manje da vlada noću - i zvijezde. 17 I B-g ih postavi na svod nebeski da rasvjetljuju zemlju, 18 da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje B-g da je dobro. 19 Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti. 20 I reče B-g: »Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!« I bi tako. 21 Stvori B-g morske grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste. I vidje B-g da je dobro. 22 I blagoslovi ih govoreći: »Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!« 23 Tako bude večer, pa jutro - dan peti. 24 I reče B-g: »Neka zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!« I bi tako. 25 I stvori B-g svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje B-g da je dobro. 26 I reče B-g: »Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!« 27 Na svoju sliku stvori B-g čovjeka, na sliku B-žju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. 28 I blagoslovi ih B-g i reče im: »Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!« 29 I doda B-g: »Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu! 30 A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života - neka je za hranu sve zeleno bilje!« I bi tako. 31 I vidje B-g sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

(poglavlje 2)

1 Posve bijahu dovršena nebesa i zemlja i sva vojska njihova. 2 Dovrši B-g sedmog dana rad svoj kojeg je činio. I prestade B-g sedmog dana sa svakim radom svojim kojeg je činio. 3 I blagoslovi B-g sedmi dan i posveti ga, jer na njega prestade sa svakim radom svojim kojeg je stvorio B-g da ga čini.

Šeni/Levi 2,4-19 -- Drugi Pozvanik/Levi

Ele toledot hašamajim vaha'arec behibare'am bejom asot HAŠEM Elohim erc vešamajim.

4 To je postanak neba i zemlje, tako su stvarani. Kad je VJEČNI, B-g, sazdao nebo i zemlju, 5 još nije bilo nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko bilje, jer VJEČNI, B-g, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da zemlju obrađuje. 6 Ipak, voda je izvirala iz zemlje i natapala svu površinu zemaljsku. 7 VJEČNI, B-g, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa du-ša. 8 I VJEČNI, B-g, zasadi vrt na istoku, u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio. 9 Tada VJEČNI, B-g, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla - pogledu zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla. 10 Rijeka je izvirala iz Edena da bi natapala vrt; odatle se granala u četiri kraka. 11 Prvom je ime Pišon, a optječe svom zemljom havilskom, u kojoj ima zlata. 12 Zlato je te zemlje dobro, a ima ondje i bdelija i oniksa. 13 Drugoj je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju Kuš. 14 Treća je rijeka Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta je Eufrat. 15 VJEČNI, B-g, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. 16 VJEČNI, B-g, zapovjedi čovjeku: »Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, 17 ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!« 18 I reče VJEČNI, B-g: »Nije dobro da čovjek bude sam: načiniti ću mu pomoć kao što je on.« 19 Tada VJEČNI, B-g, načini od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime.

Šliši 2,20-3,21 -- Treći Pozvanik

Vajikra ha'adam šemot lehol-habehema ule'of hašamajim ulehol hajat hasade ule-Adam lo-maca ezer kenegdo.

20 Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on. 21 Tada VJEČNI, B-g, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspa, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. 22 Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi VJEČNI, B-g, ženu pa je dovede čovjeku. 23 Nato čovjek reče: »Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!« 24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo. 25 A bijahu oboje goli - čovjek i njegova žena - ali ne osjećahu stida.

(poglavlje 3)

1 Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvori VJEČNI, B-g. Ona reče ženi: »Zar vam je B-g rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?« 2 Žena odgovori zmiji: »Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. 3 Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je B-g: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!'« 4 Nato će zmija ženi: »Ne, nećete umrijeti! 5 Nego, zna B-g: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao B-govi koji razlučuju dobro i zlo.« 6 Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegova i pojede. Dade i svom mužu, koji bijaše s njom, pa je i on jeo. 7 Tada se obadvoma otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave sebi pregače. 8 Uto čuju korak VJEČNOG, B-ga, koji je šetao vrtom za dnevnog povjetarca. I sakriju se - čovjek i njegova žena - pred VJEČNIM, B-gom, među stabla u vrtu. 9 VJEČNI, B-g, zovne čovjeka: »Gdje si?« - reče mu. 10 On odgovori: »Čuo sam tvoj korak po vrtu; pobjah se jer sam gol, pa se sakrih.« 11 Nato mu reče: »Tko ti kaza da si gol? Ti si, dakle, jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti?« 12 Čovjek odgovori: »Žena koju si stavio uza me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo.« 13 VJEČNI, B-g, reče ženi: »Što si to učinila?« »Zmija me prevarila pa sam jela«, odgovori žena. 14 Nato VJEČNI, B-g, reče zmiji: »Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama i svom zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i zemlju jesti sveg života svog! 15 Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.« 16 A ženi reče: »Trudnoći tvojoj muke ću umnožit', u mukama djecu ćeš rađati. Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom.« 17 A čovjeku reče: »Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je zbog tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka svog! 18 Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem. 19 U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti.« 20 Svojoj ženi čovjek nadjene ime Hava, jer je majka svima živima. 21 I načini VJEČNI, B-g, čovjeku i njegovoj ženi odjeću od krzna pa ih odjenu.

Revi'i 3,22-4,18 -- Četvrti Pozvanik

Vajomer HAŠEM Elohim hen ha'adam haja ke'ahad mimenu lada'at tov vara ve'ata pen-jišlah jado velakah gam me'Ec hahajim ve'ahal vahaj le'olam.

22 Zatim reče B-g: »Evo, čovjek postade kao jedan od nas - znajući dobro i zlo! Da ne bi sada pružio ruku, ubrao sa stabla života pa pojeo i živio navijek!« 23 Zato ga VJEČNI, B-g, istjera iz vrta edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. 24 Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi keruve i plameni mač koji se svjetlucau - da straže nad stazom koja vodi k stablu života.

(poglavlje 4)

1 Čovjek pozna svoju ženu Havu, a ona zače i rodi Kajina, pa reče: »Muško sam čedo stekla uz pomoć VJEČNOG!« 2 Poslije rodi Hevela, brata Kajinova; Hevel postane stočar, a Kajin zemljoradnik. 3 I jednoga dana Kajin prinese VJEČNOM žrtvu od zemaljskih plodova. 4 A prinese i Hevel od prvine svoje stoke, sve po izbor pretilinu. VJEČNI milostivo pogleda na Hevela i njegovu žrtvu, 5 a na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati. Stoga se Kajin veoma razljuti i lice mu se

namrgodi. 6 I VJEČNI reče Kajinu: »Zašto si ljut? Zašto ti je lice namrgođeno? 7 Jer ako pravo radiš, vedrinom odsijevaš. A ne radiš li pravo, grijeh ti je kao zvijer na pragu što na te vreba; još mu se možeš oduprijeti.« 8 Kajin pak reče svome bratu Hevelu: »Hajdemo van!« I našavši se na polju, Kajin skoči na brata Hevela te ga ubi. 9 Potom VJEČNI zapita Kajina: »Gdje ti je brat Hevel?« »Ne znam«, odgovori. »Zar sam ja čuvar brata svoga?« 10 VJEČNI nastavi: »Što si učinio? Slušaj! Krv brata tvoga iz zemlje k meni viče. 11 Stoga budi proklet na zemlji koja je rastvorila usta da proguta s ruke tvoje krv brata tvoga! 12 Obrađivat ćeš zemlju, ali ti više neće davati svoga roda. Vječni ćeš skitalica na zemlji biti!« 13 A Kajin reče VJEČNOM: »Kazna je moja odviše teška da se snosi. 14 Evo me tjeraš danas s plodnoga tla; moram se skrivati od tvoga lica i biti vječni lutalac na zemlji - tko me god nađe, može me ubiti.« 15 A VJEČNI mu reče: »Ne! Nego tko ubije Kajina, sedmerostruka osveta na njemu će se izvršiti!« I VJEČNI stavi znak na Kajina, da ga tko, našavši ga, ne ubije. 16 Kajin ode ispred lica VJEČNOG u zemlju Nod, istočno od Edena, i ondje se nastani. 17 Kajin pozna svoju ženu te ona začne i rodi Henoka. Podigao je grad i grad prozvao imenom svoga sina - Henok. 18 Henoku se rodio Irad, a od Irada potekao Mehujael; od Mehujaela poteče Metušael, od Metušaela Lamek.

Hamiši 4,19-22 -- Peti Pozvanik

Vajikah-lo Lemeh štej našim šem ha'ahat Ada vešem hašenit Cila.

19 Lamek uzme dvije žene. Jedna se zvala Ada, a druga Sila. 20 Ada rodi Jabala, koji je postao praocem onih što pod šatorima žive sa stokom. 21 Bratu mu bijaše ime Jubal. On je praotac svih koji sviraju na liru i sviralu. 22 Sila rodi Tubal Kajina, praoca onih koji kuju bakar i željezo. Tubal Kajinovo sestro bijaše ime Naama.

Šiši 4,23-5,24 -- Šesti Pozvanik

Vajomer Lemeh lenašvav Ada veCila šma'an koli nešej Lemeh ha'azena imrati ki iš haragti lefic'i vejeled lehaburati.

23 Lamek prozbori svojim ženama: »Ada i Sila, glas moj poslušajte! Žene Lamekove, čujte mi besjedu: Čovjeka sam ubio jer me ranio i dijete jer me udarilo. 24 Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko, Lamek će sedamdeset i sedam puta!« 25 Adam pozna svoju ženu te ona rodi sina i nadjenu mu ime Šet. Reče ona: »B-g mi dade drugo dijete mjesto Hevela, koga ubi Kajin.« 26 Šetu se rodi sin, komu on nadjenu ime Enoš. Tada se počelo zazivati ime VJEČNOG.

(poglavlje 5)

1 Ovo je povijest Adamova roda. Kad je B-g stvorio čovjeka, napravio ga je na priliku svoju; 2 stvorio je muško i žensko. A kad ih je stvorio, blagoslovi ih i nazva - čovjek. 3 Kad je Adamu bilo sto i trideset godina, rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu sliku; nadjenu mu ime Šet. 4 Po rođenju Šetovu Adam je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 5 Adam poživje

u svemu devet stotina i trideset godina. Potom umrije. 6 Kad je Šetu bilo sto i pet godina, rodi mu se Enoš. 7 Po rođenju Enoševu Šet je živio osam stotina i sedam godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 8 Šet poživje u svemu devet stotina i dvanaest godina. Potom umrije. 9 Kad je Enošu bilo devedeset godina, rodi mu se Kenan. 10 Po rođenju Kenanovu Enoš je živio osam stotina i petnaest godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 11 Enoš poživje u svemu devet stotina i pet godina. Potom umrije. 12 Kad je Kenanu bilo sedamdeset godina, rodi mu se Mahalalel. 13 Po rođenju Mahalalelovu Kenan je živio osam stotina i četrdeset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 14 Kenan poživje u svemu devet stotina i deset godina. Potom umrije. 15 Kad je Mahalalelu bilo šezdeset i pet godina, rodi mu se Jered. 16 Po rođenju Jeredovu Mahalalel je živio osam stotina i trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 17 Mahalalel poživje u svemu osam stotina devedeset i pet godina. Potom umrije. 18 Kad je Jeredu bilo sto šezdeset i dvije godine, rodi mu se Henok. 19 Po rođenju Henokovu Jered je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 20 Jered poživje u svemu devet stotina šezdeset i dvije godine. Potom umrije. 21 Kad je Henoku bilo šezdeset i pet godina, rodi mu se Metušalah. 22 Henok je hodio s B-gom. Po rođenju Metušalahovu Henok je živio trista godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 23 Henok poživje u svemu trista šezdeset i pet godina. 24 Henok je hodio s B-gom, potom iščeznu; B-g ga uze.

Švi'i 5,25-6,8 -- Sedmi Pozvanik

Vajehi Metušelah ševa ušmonim šana ume'at šana vajoled et-Lameh.

25 I Metušelah je živio sto osamdeset i sedam godina, i rodio je Lameha. 26 I živio je Metušelah nakon što je rodio Lameha sedam stotina osamdeset i dvije godine i rodio je sinove i kćeri. 27 I bilo je ukupno Metušelahovih dana devet stotina šezdeset i devet godina, i umrije. 28 I Lameh je živio sto osamdeset i dvije godine, i rodi sina. 29 I nazva ga Noah, govoreći: »Ovaj će nam donijeti olakšanje, od našeg truda i muke ruku naših, od zemlje koju je B-g prokleo.« 30 I živio je Lameh nakon što je rodio Noaha pet stotina devedeset i pet godina i rodio je sinove i kćeri. 31 I bilo je ukupno Lamehových dana sedam stotina sedamdeset i sedam godina, i umrije. 32 Noahu je bilo pet stotina godina, i rodi Noah Šema, Hama i Jafeta.

(poglavlje 6)

1 I bi, kada se čovjek počeo umnažati po licu zemlje i kćeri im se narodile, 2 da su vidjeli sinovi B-žji kćeri čovjekove da su dobre, pa su uzimali sebi žene od svih koje bi izabrali. 3 I reče VJEČNI: »Neće se moj duh sporiti s čovjekom zauvijek, jer je on tek tijelo. Njegovih dana bit će stotinu i dvadeset godina.« 4 Nefilima je bilo na zemlji u one dane - a i kasnije - kada su sinovi B-žji dolazili kćerima čovječjim a one su im rađale (djecu). Oni su bili najmoćniji na svijetu, glasoviti ljudi. 5 Vidje VJEČNI da je velika zloća čovjekova na zemlji i da je svaka pomisao njegovog srca samo zla, tokom čitavog dana. 6 I pokaja se VJEČNI što je načinio čovjeka na zemlji i ražalosti se u srcu svom. 7 Reče VJEČNI: »Izbrisat ću čovjeka kojeg sam stvorio s lica zemlje - od čovjeka preko stoke, pa preko gmazova, do ptica nebeskih - jer sam požalio što sam ih stvorio.« 8 A Noah je našao blagonaklonost u očima VJEČNOG.

Maftir 6,5-8

Vajar HAŠEM ki raba ra'at ha'adam ba'arec vehol-jecer mahševot libo rak ra kol-hajom.

5 Vidje VJEČNI da je velika zloća čovjekova na zemlji i da je svaka pomisao njegovog srca samo zla, tokom čitavog dana. 6 I pokaja se VJEČNI što je načinio čovjeka na zemlji i ražalosti se u srcu svom. 7 Reče VJEČNI: » Izbrisat ću čovjeka kojeg sam stvorio s lica zemlje - od čovjeka, preko stoke, pa preko gmazova, do ptica nebeskih - jer sam požalio što sam ih stvorio.« 8 A Noah je našao blagonaklonost u očima VJEČNOG.

Haftara - Berešit

Ješajahu 42,5 - 43,10

(poglavlje 42)

Ko-amar ha'El HAŠEM bore hašamajim venotehem roka ha'arec vece'eca'eha noten nešama la'am aleha veruah laholehim ba.

5 Ovako govori VJEČNI, B-g, koji stvori i razastrije nebesa, koji rasprostrije zemlju i njeno raslinje, koji dade dah narodima na njoj, i dah bićima što njome hode. 6 »Ja, VJEČNI, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za savez narodu i svjetlost pucima, 7 da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami. 8 Ja, VJEČNI mi je ime, svoje slave drugom ne dam, niti časti svoje kipovima. 9 Što prije prorekoh, evo, zbi se, i nove događaje ja naviještam, i prije negoli se pokažu, vama ih objavljujem.« 10 Pjevajte VJEČNOM pjesmu novu, i s kraja zemlje hvalu njegovu, neka ga slavi more sa svim što je u njem, otoci i njihovi žitelji! 11 Nek' digne glas pustinja i njeni gradovi, nek' odjeknu naselja gdje žive Kedarci! Nek' podvikuju stanovnici Stijene, neka kliču s gorskih vrhova! 12 Nek' daju čast VJEČNOM i hvalu mu naviještaju po otocima! 13 Kao junak izlazi VJEČNI, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i viku ratnu ide junački na svog neprijatelja. 14 »Šutjeh dugo, gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao žena kada rađa, daščem i uzdišem. 15 Isušit ću brda i bregove, sparušiti svu zelen po njima, rijeke ću u stepe pretvoriti i močvare isušiti. 16 Vedit ću slijepce po cestama, uputit' ih putovima. Pred njima ću tamu u svjetlost obratit', a neravno tlo u ravno. To ću učiniti i neću propustiti. 17 Uzmaknut će u golemu stidu koji se uzdaju u kipove, koji ljevenim likovima govore: 'Vi ste naši B-govi.'« 18 Čujte, gluhi! Progledajte, slijepi, da vidite! 19 Tko je slijep ako ne moj sluga, tko je gluh kao glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao prijatelj, tko je gluh kao sluga VJEČNOG? 20 Mnogo si vidio, ali nisi mario, uši ti bjehu otvorene, ali nisi čuo! 21 VJEČNOM se svidjelo zbog njegove pravednosti da uzveliča i proslavi zakon svoj.

(prema sefardskom običaju haftara završava ovdje - aškenazi nastavljaju čitati dalje)

22 A narod je ovaj opljačkan i oplijenjen, mladići mu stavljeni u klade, vrgnuti u zatvore. Plijene ih, a nikoga da ih izbavi; robe ih, a nitko da kaže: »Vratil!« 23 Tko od vas mari za to? Tko pazi i sluša unapredak? 24 Tko je pljačkašu izručio Jakova, i otimačima Izraela? Nije li VJEČNI, protiv koga smo grijeshili, čijim putima ne htjedosmo hoditi, čiji zakon nismo slušali? 25 Zato izli na Izraela žarki gnjev svoj i strahote ratne: plamen ga okruži odasvud, al' on ni to nije shvatio; sažeže ga, al' on ni to k srcu ne uze.

(poglavlje 43)

Sada ovako govori VJEČNI, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele: »Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj! 2 Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće. 3 Jer ja sam VJEČNI, B-g tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj. Za otkupninu tvoju dajem Egipat, mjesto tebe dajem Kuš i Šebu. 4 Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te ljubim. Stog i dajem ljude za tebe i narode za život tvoj. 5 Ne boj se jer ja sam s tobom. S istoka ću ti dovest' potomstvo i sabrat ću te sa zapada. 6 Reći ću sjeveru: 'Daj mi ga!' a jugu: 'Ne zadržavaj ga!' Sinove mi dovedi izdaleka, i kćeri moje s kraja zemlje, 7 sve koji se mojim zovu imenom, i koje sam na svoju slavu stvorio, koje sam sazdao i načinio.« 8 »Izvedi narod slijep,

premda oči ima, i gluh, premda uši ima. 9 Neka se saberu sva plemena i neka se skupe narodi. Tko je od njih to prorekao i davno navijestio? Nek' dovedu svjedoke da se opravdaju, neka se čuje da se može reći: 'Istina je!' 10 Jer vi ste mi svjedoci«, riječ je VJEČNOG, »i moje sluge koje sam izabrao, da biste znali i vjerovali i uvidjeli da sam to ja. Prije mene nijedan B-g nije bio načinjen i neće poslije mene biti..

Minha

Kriat Tora (Paraša Noah)

Berešit 6,9-22

(poglavlje 6)

Ele toldot Noah Noah iš cadik tamim haja bedorotav et-ha'Elohim hithaleh Noah.

9 Ovo je povijest Noaha: Noah je bio čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S B-gom je Noah hodio. 10 Tri su se sina rodila Noahu: Šem, Ham i Jafet. 11 U očima B-žjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se napunila. 12 I kad je B-g vidio kako se zemlja iskvarila - ta svako se biće na zemlji izopačilo - 13 reče B-g Noahu: »Odlučio sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom; i, evo, uništiti ću ih zajedno sa zemljom. 14 Napravi sebi kovčeg od smolastoga drveta; kovčeg načini s prijekletima i obloži je iznutra i izvana paklinom. 15 A praviti ćeš je ovako: neka kovčeg bude trista lakata u duljinu, pedeset u širinu, a trideset lakata u visinu. 16 Na kovčegu načini otvor za svjetlo, završi ga jedan lakat od vrha. Vrata na kovčegu načini sa strane; neka ima donji, srednji i gornji kat. 17 Ja ću, evo, pustiti potop - vode na zemlju - da izgine svako biće pod nebom, sve u čemu ima dah života: sve na zemlji mora poginuti. 18 A s tobom ću učiniti savez; ti ćeš ući u kovčeg - ti i s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova. 19 A od svega što je živo - od svih bića - uvedi u kovčeg od svakoga po dvoje da s tobom preživi, i neka budu muško i žensko. 20 Od ptica prema njihovim vrstama, od životinja prema njihovim vrstama i od svih stvorova što po tlu puze prema njihovim vrstama: po dvoje od svega neka uđe k tebi da preživi. 21 Sa sobom uzmi svega za jelo pa čuvaj da bude hrane tebi i njima.« 22 Noah učini tako. Sve kako mu je B-g naredio, tako je izvršio.

Alijot Švi'i i Maftir preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda